

1. Procedurile de rectificare și retragere (articolul 10 (2))

Printr-o lege de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 805/2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate (legea de punere în aplicare a normelor privind titlul executoriu european) s-au introdus următoarele dispoziții în Codul de procedură civilă (ZPO):

„Articolul 1081

Rectificarea și retragerea

(1) O cerere privind rectificarea sau retragerea unui certificat depusă în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 805/2004 se adresează instanței care a eliberat certificatul. Respectiva instanță ia o hotărâre în ceea ce privește cererea. Cererea de rectificare sau de retragere a unui certificat notarial sau administrativ se adresează instituției care a emis certificatul. Notarul sau autoritatea administrativă transmite cererea fără întârziere instanței districtuale competente din punct de vedere teritorial, instanță care trebuie să ia o decizie.

(2) Debitorul poate depune o cerere de retragere în termen de o lună. În cazul în care acest certificat urmează să fie notificat/comunicat în străinătate, acest termen este de două luni. Este vorba de un termen legal de prescripție, care începe să curgă din momentul în care este notificat/comunicat și, în orice caz, nu înainte de notificarea/comunicarea titlului care face obiectul certificatului. Cererea de retragere trebuie să menționeze elementele care dovedesc faptul că titlul a fost eliberat în mod neîntemeiat.

(3) Articolul 319 alineatele (2) și (3) se aplică, *mutatis mutandis*, rectificării și retragerii.”

Articolul 319 alineatele (2) și (3) din ZPO prevede următoarele:

„Articolul 319

Rectificarea hotărârilor

(1) ...

(2) Decizia de rectificare se include în hotărârea respectivă și în copiile hotărârii. În cazul în care decizia prin care se face corecția ia forma prevăzută la articolul 130b, aceasta trebuie salvată într-un document electronic separat. Acest document este atașat în mod inseparabil la hotărâre.

(3) Nu se poate formula nicio cale de atac împotriva unei decizii prin care se respinge cererea de rectificare; însă decizia de rectificare poate fi atacată.”

2. Motive de revizuire (articolul 19 (1))

În conformitate cu normele de procedură civilă care sunt în vigoare în Germania, un debitor are dreptul, ca regulă generală, și nu numai în cazurile excepționale menționate la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004, să solicite o revizuire a deciziei pronunțate pe motiv că nu a formulat obiecții sau nu s-a înfățișat în instanță [a se vedea articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004].

(a) Hotărâri pronunțate în lipsă și titluri executorii

La articolul 338 din ZPO, debitorul poate să introducă o cerere în anulare împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă. Același lucru se aplică și în cazul unei hotărâri pronunțate în cadrul unei proceduri de somație de plată (a se vedea articolul 700 din ZPO, coroborat cu articolul 338 din ZPO). Cererea de anulare ia forma unui act de opoziție care trebuie prezentat în instanță în termen de două săptămâni. Acesta este un termen legal de prescripție care începe să curgă din momentul notificării/comunicării deciziei. Dacă acțiunea este admisibilă, procedura se reia dintr-o etapă anterioară pronunțării hotărârii în lipsă.

Admisibilitatea acțiunii nu depinde de motivele pentru care debitorul nu a contestat creanța sau nu s-a prezentat în fața instanței.

Dacă, în cazurile menționate la articolul 19 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 cererea de chemare în instanță, un document echivalent sau o citație nu au fost notificate/comunicate în mod corespunzător, iar aceste nereguli privind procedura persistă, de exemplu dacă actele au fost trimise la o adresă la care debitorul nu mai locuiește de mult timp, situația este următoarea: dacă nu se poate dovedi că hotărârea pronunțată în lipsă sau titlul executoriu a fost notificat/comunicat în mod corespunzător ori dacă această notificare/comunicare este afectată de încălcarea regulilor esențiale în materie, termenul de două săptămâni pentru depunerea acțiunii începe să curgă numai din momentul în care debitorul primește efectiv hotărârea pronunțată în lipsă sau titlul executoriu. În plus, debitorul are în continuare dreptul de a introduce o acțiune în anulare împotriva hotărârii.

În cazurile menționate la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004, adică atunci când notificarea/comunicarea a avut loc în condiții normale, însă debitorul nu a putut să conteste creanța din motive de forță majoră sau din cauza unor circumstanțe extraordinare independente de voința lui, situația este următoarea: în cazul în care aceste motive sau circumstanțe dispar înaintea expirării termenului de prescripție în care poate fi depusă acțiunea în anulare, debitorul poate recurge la procedura normală, adică să depună o cerere (a se vedea dispozițiile de mai sus). În cazul în care, de exemplu, debitorul nu se poate prezenta în instanță din cauza unui accident rutier, acesta poate, în mod normal, în termen de două săptămâni de la notificarea/comunicarea hotărârii, fie să depună personal o cerere, fie să numească un reprezentant care să depună cererea în numele său. În cazul în care obstacolul persistă și după expirarea termenului de prescripție pentru depunerea cererii, conform articolului 233 din ZPO, debitorul poate cere ca procedura să fie reluată dintr-un moment anterior. Aceste dispoziții nu se limitează la cazuri de forță majoră, ci permite părții să depună o astfel de cerere ori de câte ori nu poate respecta un termen legal de prescripție (sau alte termene de prescripție) din motive care nu țin de voința sa. Cererea de reluare a procedurii dintr-o etapă anterioară trebuie depusă în termen de două săptămâni din momentul dispariției obstacolului. Nu se pot depune cereri la mai mult de un an de la expirarea termenului de prescripție. Asupra cererii se va pronunța instanța competentă pentru soluționarea acțiunii în anularea hotărârii (instanța sesizată), termenul de depunere a cererii fiind de două săptămâni.

În cazul în care debitorul introduce o acțiune în anularea hotărârii, dar nu se prezintă la următoarea înfățișare, nu va mai putea folosi nicio cale de atac împotriva hotărârii pronunțate în lipsă prin care i se respinge cererea (a se vedea articolul 345 din ZPO). Cu toate acestea, debitorul are dreptul, în anumite condiții, să introducă o cale de atac. În temeiul articolului 514 alineatul (2) din ZPO, pentru a-și motiva calea de atac, acesta poate aduce dovezi că neprezentarea în fața instanței nu se datorează neglijenței. Nu se aplică restricțiile generale privind admisibilitatea căilor de atac [articolul 511 alineatul (2) din ZPO]. Introducerea unei căi de atac se face prin sesizarea unei instanțe de grad de jurisdicție superior. Termenul de introducere a apelului este de o lună; acesta este un termen legal de prescripție care începe să curgă din momentul notificării/comunicării hotărârii în forma completă, dar nu mai târziu de cinci luni de la pronunțarea hotărârii. Întrucât acest termen este un termen legal de prescripție, debitorul poate solicita și repunerea în termen în temeiul articolului 233 din ZPO în cazul în care nu a fost capabil să respecte termenul de depunere a căii de atac din motive independente de voința sa (a se vedea mai sus).

(b) Hotărâri bazate pe actele depuse în cadrul procedurii

În cazul în care debitorul nu se prezintă la faza orală a procedurii, iar instanța nu pronunță o hotărâre în lipsă, ci, la cererea creditorului, pronunță o hotărâre bazată pe actele depuse [a se vedea articolul 331a alineatul (2) din ZPO] în locul unei hotărâri în lipsă, respectiva hotărâre poate face obiectul unei căi de atac. În conformitate cu articolul 511 din ZPO, calea de atac este declarată admisibilă dacă valoarea creanței este mai mare de 600 EUR sau instanța de fond a admis calea de atac în temeiul importanței fundamentale a hotărârii [articolul 511 alineatul (4) din ZPO]. În ceea ce privește condițiile formale de introducere a unei căi de atac și posibilitatea introducerii unei cereri de repunere în termen, a se vedea explicațiile de mai sus.

3. Limbile acceptate (articolul 20 (2))

Legea de punere în aplicare a normelor privind titlul executoriu european a adăugat următoarele dispoziții la ZPO:

„Articolul 1083

Traducere

În cazul în care creditorul trebuie să prezinte o traducere în temeiul articolului 20 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004, această traducere va fi efectuată în limba germană de către o persoană autorizată dintr-un stat membru.”

4. Autorități competente desemnate să autentifice actele autentice (articolul 25)

În Germania, actele autentice menționate la articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 sunt acte executorii redactate de notari și de oficiile de asistență pentru tineri. La articolul 1079 care urmează să fie adăugat la ZPO, legea de punere în aplicare a normelor privind titlul executoriu european conferă competența de a elibera certificatul de titlu executoriu european în sensul articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 autorității responsabile de eliberarea unei copii după un act autentic (a se vedea articolul 724 din ZPO). Iată cum sunt formulate aceste dispoziții:

„Articolul 1079

Competență

CertIFICATELE menționate la:

1. articolul 9 alineatul (1), articolul 24 alineatul (1) și articolul 25 alineatul (1), precum și la
2. articolul 6 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate (JO L 143, p. 15) se eliberează de instanțe, autorități sau notari care pot elibera astfel de copii după acte autentice.

În temeiul articolului 797 alineatul (2) din ZPO, o copie (așadar, și un certificat de titlu executoriu european) a unui act notarial se eliberează de notarul care deține actul; În cazul în care actul este deținut de o autoritate, această autoritate este competentă. În general, actul este deținut de notarul care l-a autentificat.

La articolul 60 alineatul (3) punctul (1) din volumul VIII (Asistența oferită copiilor și tinerilor) din Codul social german, Oficiul de asistență pentru tineri care este responsabil de autentificări este competent și în legătură cu eliberarea unei copii după un act autentic în domeniul asistenței pentru tineri. Rezultă, așadar, că Oficiul de asistență pentru tineri care a eliberat actul autentic este competent să emită certificatul de titlu executoriu european. Legea de punere în aplicare a normelor privind titlul executoriu european a introdus o clarificare prin revizuirea articolului 60 alineatul (3) punctual (1) din volumul VIII din Codul social german.

Din situația privind competența de a elibera copii după acte autentice rezultă că, în Germania, toți notarii și toate oficiile de asistență pentru tineri pot, în mod normal, să elibereze certificate de titlu executoriu european. Întrucât în Germania există aproximativ 8 000 de notari și sute de oficii de asistență pentru tineri, nu este oportună întocmirea unei liste cu aceștia care să fie publicată în Jurnalul Oficial. În plus, costurile pe care le-ar presupune actualizarea unei astfel de liste ar fi disproporționate. Pentru moment, guvernul german nu transmite o astfel de listă, însă notifică dispozițiile de la articolul 1079 din ZPO coroborat cu articolul 797 alineatul (2) din ZPO sau articolul 60 alineatul (3) punctul (1) din volumul VIII al Codului social german, în vederea publicării acestora în Jurnalul Oficial. Aceste informații permit creditorului să identifice fără probleme autoritatea competentă în sensul articolului 25 din Regulamentul (CE) nr.805/2004. În plus, în marea majoritate a cazurilor, autoritatea competentă va fi autoritatea care a eliberat actul autentic, așa cum se arată mai sus.

Ultima actualizare: 30/06/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.